

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Summæ Theologicæ Scholasticæ Et Moralis

In Quatuor Partes Distributæ

In qua de Incarnatione Verbi & Mysteriis vitæ Christi, nec non de
Sacramentis in genere & singulis in specie succinctè & dilucidè tractatur

Herincx, Wilhelm

Antverpiae, 1675

Qu. IV. Quando conferatur effectus Martyrii.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-72963](#)

menta mortuorum conferant gratiam: ergo nec ut Martyrium illam conferat: est enim in hoc paritas. Quando autem Patres majorem efficaciam adscribunt Martyrio, quam Baptismo loquuntur de majori efficacia in conferenda gratia ampliori, non autem in ordine ad agendum in subiectum minus dispositum.

Adverte tamen subinde sufficere attritionem virtualem, v. g. actum spei, in eo, qui non recordatur sui peccati, aut obligationis elicendi formalem poenitentiam, cum totus est occupatus in se animando contra mortem. Talis enim actus est ejusdem bonitatis cum attritione, & avertit hominem virtualiter à peccato; adeoque sufficit cum Martyrio: sicut extra Sacramentum & Martyrium actus charitatis justificat peccatorem, saltem dum est immemor suorum peccatorum. Immo generaliter vix continget aliquem Catholicum propter Christianam virtutem oppetere mortem, quin consequatur fructum Martyrii; eò quod præsens mors & imminens eternitas facile illum excent ad sufficien- tem peccatorum detestationem, eo præser- tum tempore, quo Deus athletis suis decife non solet. Alioquin voluntas patiendi pro Christo absque dolore de peccatis memoriae occurribus (quando etiam simul solet obligatio poenitendi occurtere) practice lo- quando non censetur sufficiens detestatio peccatorum: immo sic peccatorum memor potius yideretur offendam Dei pro nihilo ducere, & effectum erga peccata non mu- tare, de quibus advertenter non vult dole- re. Posset etiam cum voluntate patiendi (que non necessariò est amor Dei super omnia) affectus alicuius peccati mortalis confundere, v. g. fornicationis, mollitiei, inimicitiae. Vel alterius vitii, cui quis vehe- menter foret addictus, & cuius emandan- di quantumvis occurreret, non solet fa- cere propositum. Pro quo facit pavendum plane exemplum Sopricii Presbyteri, qui non obstante voluntate patiendi adhuc veteri odio flagrabat in Niccephorū, et si ipsum prope idem vibrante carnifice, Chris- tum negaverit, Nicephoro desertoris damna reparante. De quo *Bagnius ad annum 266*. Immo eti quis peccati non sit con-

sciens, pro securiori tamen etiam in Mar- tyrio curare debet, ne sine poenitentia mi- gret.

Q U A E S T I O . IV.

Quando conferatur effectus Mar- tyrii?

RESP. valde credibiliter conferri in ultimo instanti vita, si hoc sit vita extrinsecum, ita ut homo desinat per ultimum sui esse: quia in eo consummatur Martyrium, nec aliquid sequitur inconveniens.

Si vero illud instans sit vita extrinsecum, ut habet communior philosophia, dicendum est, valde probabiliter effectum Martyrii conferri in aliquo instanti vel tempore mortem imperceptibiliter præcedente, quo Martyrium censetur moraliter consummatum, & quo Martyr ob desti- tutionem usus rationis peccare nequeat, aut certè Deus eum non peccaturum præ- videat. *Ica Lefus sup. n. 59.*

Nihilominus non est improbatum, ef- fectum Martyrii conferri statim, dum ho- mo habet vulnera que naturaliter de se sunt mortalia. Et quāvis tunc sēpē diu ante mortem conferretur (cùm homo ac- cepto lethali vulnere, vel hausto veneno mortifero sēpē ad aliquod tempus natu- raliter supervivat) nihil obstat: quia ad divinam providentiam spectabit, Martym in accepta gratia conservare, vel amic- sum per ordinata ei media restituere: prout hoc ad eamdem providentiam spectaret, si Deus Martyrem post acceptam Martyrii gratiam mortuum miraculosè resuscita- ret.

Est tamen parum probabile, quod vi- detur sentire *Caietanus 2. 2. q. 124. art. 4. circa solut. ad 4.* nempe Martyrii effectum conferri primo instanti post vitam finitam: nam tunc posset dari casus, quo mor- reretur quis inimicus Dei, & tamen salva- retur: daretur etiam momentum, in quo posset anima accipere gratiam, & non amittere; adeoque status merendi & de- merendi non essent pares.